

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد.

۲۰۲۰/۰۸/۲۳

داکتر صلاح الدین سعیدی

مصالحه سیاسی - مواضع ما و فراخوان!

قابطه ملت افغان، عقل سلیم و منطق سخن در پیشبرد و انتخاب راه مذاکرات و مصالحه سیاسی در حل معضل جنگ و در تلاش تراژیدی ملت افغان اجماع دارند. هستند عده از سیاسیون و تاجران خون و اشک ملت افغان که به منفعت و مصلحت خود اولویت داده و با مصالحه سیاسی صرف در شعار بازی میکنند و در تحقق راستین آن از انتخاب ملت ترس دارند. از ترس ملت به مصالحه میروند ولی در عمل موانع و سنگ اندازی زیادی درین راه ایجاد کرده اند و میکنند.

ملت افغان صلح باعزت و استقرار میخواهد و این حق است و کدام امتیاز نیست. حق گرفته میشود و امتیاز داده میشود. حق گدایی نه شده، ولی امتیاز به عذر و زاری کشنده به جی اچ کیو و جنرال بجوه، تهران و قم نزد بعضی ها متصور است. این دو مرجع، پاکستان و تهران و احیران داخلی شان منفعتهای و مطالبات ناروای شان را در بحران افغانستان حاصل کردن میخواهند لذا در تحقق صلح راستین و با عزت زوال اعمال و امتیازات ناشایسته خود را دید و برای اندوخته های نامشروع خود در زیر سایه ۵۲ احساس ناراحتی و خطر میکنند. این حالت برای اکثریت مطلق مردم افغانستان قابل قبول نیست لذا در خصوص بی عدالتی سبب نفرت ملت شده مردم افغانستان ایشان قبول نه خواهند کرد و نخواهند پذیرفت؟ به یقین چنین معلوم و ثابت شده و میشود که این دو همسایه افغانستان یعنی ایران و پاکستان طرف قضیه اند و طرف قضیه ادعا و خواست های خود را با سوء استفاده از وضع در تناقض به عدالت و مصالح مردم و وطن ما قرار دارند. قبل از همه این مراجع مغرض با استفاده از امکانات خویش نه خواهند گذاشت وطن و مردم ما به صلح باعزت و استقرار دست یابند. ایشان امکانات عدید و ناروای خویش را که در عدم استقرار افغانستان تأمین میشوند، از دست دادن نمی خواهند.

بر ماست تا با قوت بیشتر، متحد و متفق و همین امروز بر منافع علیای کشور با تمرکز به حال و آینده بر کار بیشتر تنویر و تحقق خواست و مطالبات مردم افغانستان و امر صلح کار مشترک کنیم. ما به این اهداف خیر، انسانی زمانی رسیده میتوانیم که با منطق روشن و رساء جای خود و دیگران را شناخته، اولویت های خود را دقیق و حسابی روشن و در میان گذاریم. تا وقتیکه تعریف درست از مصالحه سیاسی نداشته باشیم و تا وقتی که کار به اهل کار سپرده نه شود ما وضع را به نفع منافع و مصالح علیای کشور استقامت داده نه خواهیم توانست. بلی سفارش داریم ما کار خود را بیشتر از پیش تشدید بخشیم. تمام افغانها و نهاد های سیاسی و مدنی شان با حفظ هویت و برنامه های خویش در یک پلتفورم و یا برای فعلاً در چند پلتفورم بزرگ جمع و متشکل شده و کار مشترک را بدون ادغام در یک دیگر هماهنگ و با قوت بزرگ در استقامت مصالح ملی جهت و هماهنگ سازند. این قوت و این کار مشترک سبب خواهد شد تا برنامه های شوم علیه مردم و کشور ما فرصت عملی شدن نداشته باشد و این روش مؤثرترین راه دفع آفات و رسید به صلح و ثبات با عزت و راستین است.

فراموش نه کنیم که فکتورها و عوامل خارجی و داخلی جمع کم کاری های ما کار را دشوار ساخته. فراموش نه کنیم که در سه ماه آینده انتخابات ریاست جمهوری امریکاصورت میگردد. آقای جو بایدن کاندید دیموکراتها به تجزیه افغانستان و کویا فدالی شدن افغانستان اظهارات موافق داشته و دارد و آقای ترامپ در برابر منافع امریکا هیچ چیز را مهم نمی داند.

سیم خاردار و دروازه های پاکستانی در داخل خاک افغانستان به میل و انتخاب پاکستان و برداشته شدن موانع در برابر شان و سکوت حاکمیت افغانی در برابر آن نشانه و سند روشن این حالت است. پاکستان با سیاست محیلانه به فریب جهان و امریکا موفق است. استابلشمنت پاکستان با تمام تخلفات و فریب چندین دهه صرف و صرف درلست خاکستری مؤسسات مالی جهان به حیث متخلف قرار گرفت و دارد که جهان را با سوت دست پاکستان یعنی تروریستان و گروه های از طالب تهدید کرده و باورمند ساخته است.

ما میدانیم که طالب جز سنج سیاسی افغانستان است، نه کل آن. طالب حداقل سه کروپ و سه لایه اند که بر همه لایه ها پاکستان زیاد و کم تأثیر گزار استقامت دهنده دارد. با وجود کروپ های مختلف طالب، طالب دارد در مذاکرات با امریکا با استکبار تمثیل و اکت کل طالب و حتی کل مخالفین مسلح حکومت افغانی میکند. از جانب دیگر بزرگترین ضربه کننده طالب و پاکستان به حیثیت حاکمیت افغانی همان مذاکره با جانب امریکایی و نفییه بقیه سنج سیاسی

افغانستان و حکومت افغانی است. جانب امریکا در مذاکرات بیشتر از یک سال تأکید داشت یا «توافق به همه مواد اجنداء و آن به شمول آتش بس و آغاز مذاکره بین الافغانی» و یا هیچ توافق نمی شود. اما در عمل امریکاء به منافع زودگذر، خود متمرکز شد و توافق کرد.

توافق امریکا، با این گروه از طالب و پاکستان و مجری ساختن توافقات شان توسط حکومت افغانستان به حکومت و حیثیت حکومت افغان کشنده و مسئله حیثیتی برای این حاکمیت بود و است. شف امریکا و جامعه جهانی در نتایج انتخابات اخیر ریاست جمهوری افغانستان دومین ضربه کشنده بر حاکمیت افغانی بود و است. وضعیت بد عدم فهم تطبیق مجریان سیاست مصالحه سیاسی از مصالحه سیاسی است در ابعاد مختلف این سیاست عدم دقت و خطاهای روشن در تاکتیک و ستراتیژیک سیاست مصالحه سیاسی نیز سخت مضر و زیان آور شد و است و این حالت ادامه دارد.

مصالحه سیاسی بی هویت سازی و خیانت به برنامه های مشروع و نسخه های کتله ها و سازمانهای افغانی نیست. مصالحه سیاسی و در میز مذاکره مناظره کردن بر اینکه امارت اسلامی و یا جمهوریت و تصمیم برمسایلیکه ملت باید تصمیم بگیرد همان عدم دقت های اساسی اند که تکراراً از مراجع مهم تصمیم طوطی وار شنیده شده و محسوس است. در اجندا گرفتن توافق به ارزشهای این و یا آن تیم مبداء و اساس خطاء و مشکل ساز است.

پرداختن بر مناظره در مذاکرات سیاسی خطاء، ضیاع وقت و سبب طول شدن ادامه تراژیدی ملت افغان است. اگر کس تأکید دارد که جنایات احزاب و سازمانهای سیاسی حاکمیت های گذشته اطراف میز مذاکره باید فراموش شود، قتلها، در بدری های اجراء شده و جنایت های صورت گرفته باید فراموش شود که با هم داریم مصالحه میکنیم، این فهم غلط و نادرست از مسایل، فهم غلط از مصالحه سیاسی هم است.

گذشته را نباید فراموش کرد، برعکس آنرا به دقت به حافظه داشت و به نسل نو داد. اما این حافظه برای انتقام و کشتار دیگر و ادامه کشتار و قتل و خون ریزی نیست و نه باید شود. در بررسی گذشته باید مسؤولیت وجدانی، اخلاقی، سیاسی، و جزایی را تفکیک کرد و قبول کرد که جرم عمل شخصی است که هویت قومی، منطوقی، زبانی، حزبی ندارد. متخلف و مجری آن بداند که با ارتکاب جرایم و پشیمانی از آن حق امامت و پیشوای بودنش محفوظ نیست. این خوب است که همه کس فرصت مرمت گذاشتن و فرصت جبره و توبه از تخلف و خرابی داشته باشد، اما این بدان معنا نیست که همیشه مانند قبل امام و پیشوا بماند. در زنده ها قهرمان دایمی وجود ندارد. یاد گذشته بخاطر تجربه و جلوگیری از اشتباهات و راه حل امروز حتمی است.

تأکید اینکه مصالحه داریم من و حکومت و جنایات حکومت من را یاد آوری نه کن و بگذر. چنین تأکید نادرست است. بلی در مذاکرات سیاسی چنانچه گفتیم مناظره و قضاوت به ارزشهای مختلف نیست و در جندای بحث هم در مورد مذاکره نداریم. حق العبد و حق الله هم بحث در جای خودش باقیست.

در مصالحه سیاسی باید به طور عینی نتیج و واقعیت موجود سیاسی را مراعات کرد ولی مرجع اصلی تصمیم گیری مشروعیت تطبیق نسخه ملت است و برای همینکه ملت مرجع شود، کار متناسب و زمینه ساز همه ای ما ضرورت است. در تمام این پروسه باید در نظر داشت که شیر آن یکی روبروی آن دیگر و بهترین نسخه این جانب به معنای زنجیر اسارت نزد آن دیگر است. باید همیشه بخاطر داشت که مصالحه معامله در غیاب ملت نیست.

مصالحه سیاسی توافق تمام اطراف قضیه و جوانب افغانی است که راه رسیدن صلح و استقرار راستین در عالم اسباب امروز همان به دست آوردن مشروعیت اجرای نسخه ها با انتخاب ملت است و توافق براین است که این ملت را چطور تصمیم گیرنده ساخت باید کار مشترک را همین امروز آغاز کرد و این باید نقطه مرکزی در سیاست مصالحه سیاسی باشد و شود. اکثریت ملت مسلمان است و انتخاب مسلمان در چوکات اسلام روشن است. ملا، امام و واعظ، روشنفکر و پیشتاز جامعه ملت را به طور دوامدار از تأریخ ملت آگاه ساخته و ملت را در انتخابش مساعدت میکند ولی ویرا تعویض کرده نمی تواند و نه کند.

تلاش همه باید به توافق به زمینه سازی بع کسب رأی از ملت در مشروعیت تطبیق نسخه های مطروحه تمرکز کند. تا حال به اصل کسب مشروعیت از ملت را طالب و پاکستان تا حال قبول نه کرده و اراده ملت را باحیله ها دور زدن میخواهند. کسب مشروعیت حاکمیت از ملت را مشروع و ضرورت به اختراع دیگر در مورد نداریم. مستندات زیادی وجود دارند که پاکستان و طالب به نظام براندازی افغانستان تمرکز داشتند و دارند و این وقت کشی و معامله جانب امریکا سبب تشویش جدی ما بود است.

برماست بیشتر از پیش متحد و بیشتر کار کنیم تا در مورد ما بدون ما تصمیم گرفته نتوانند. از منم منم و باز هم منم بگذریم، در اول و اخیر هر قدم به وجود نام خود تأکید نداشته و حرکت را در عمل دسته جمعی سازیم، ورنه بعد از تلاش اگر اقتراحات و نظریات در موارد فوق جدی گرفته نه شوند، سبب جدا شدن راه هاشده میتواند و به قوت شدن نمی رسیم.

برخورد به مسایل داخل حرکت بس حساس و همه جانبه ضرورت است و وقت زیاد در تناسب فتنه های موجود، هم نداریم.